

CAPITOLUL VIII
“SISTEMUL DE CULTURA FIZICĂ ÎN REPUBLICA MOLDOVA ”

Lecția 23

TEMA: “Foruri europene în domeniul culturii fizice”.

Foruri europene în domeniul educației fizice și sportului

Integrarea țării noastre în structurile Consiliului Europei și Uniunii Europene presupune asumarea unor obligații și îndeplinirea unor cerințe, printre care se află și implementarea în structurile naționale a reglementărilor adoptate de către cele două organisme europene. Printre acestea, un loc aparte îl ocupă și cele referitoare la practicarea activităților de educație fizică și sport de către diferite categorii de populație.

Astfel, în conformitate cu art. 4 din Recomandarea nr. 13 a Comitetului Miniștrilor către Statele Membre, prin care se cere garantarea "dreptului individului la practica sportivă", unul dintre obiectivele majore ale Consiliului Europei îl constituie promovarea sportului și a beneficiilor pe care acesta le poate oferi societății, prin intermediul unei politici bazate, în întreaga Europă, pe aceleași principii.

În acest sens, în mai 1992 la cea de-a 7-a Conferință a miniștrilor europeni ai sportului, a fost adoptată Charta Europeană a Sportului conform căreia sportul trebuie să fie accesibil tuturor, pentru sănătate și siguranță, practicat cu loialitate, toleranță și satisfacție, în respect față de mediul înconjurător.

Proclamat în 1975, conceptul "Sportul pentru Toți" este expresia fundamentală a filosofiei Consiliului Europei despre sport. Principiile acestei politici a sportului pentru toți, care au stat la originea procesului de democratizare fără precedent a acestei activități în Europa, au fost definite de către Consiliul Miniștrilor Europeni ai Sportului sub titlul de "Charta Europeană a Sportului pentru Toți".

Prin Convenția Europeană Anti-Doping (1989) statele membre în Consiliul Europei cooperează în lupta împotriva utilizării substanțelor dopante, prin programe speciale de control. Convenția conține o listă de referință a substanțelor interzise, completată periodic de către un grup de monitorizare.

Carta Europeană a Sportului pentru Toți

Articolul 1

Fiecare persoană are dreptul de a practica sportul.

Articolul 2

Sportul, ca factor important de dezvoltare umană, trebuie să fie încurajat și susținut într-un mod corespunzător din fondurile publice.

Articolul 3

Sportul, fiind unul dintre aspectele dezvoltării socio-culturale, la nivel local, regional și național, în legătură cu alte domenii la care se iau decizii de politica generală" și planificare: educație, sănătate, afaceri sociale, amenajarea teritoriului, protecția naturii, arte și timp liber.

Articolul 4

Revine fiecărui guvern să favorizeze o cooperare permanentă și eficientă între puterea publică și organizațiile voluntare și să încurajeze crearea de structuri naționale care să permită dezvoltarea și coordonarea sportului pentru toți.

Articolul 7

Cadrele calificate, la toate nivelele de gestiune administrative și tehnică, de animare și de antrenament, trebuie să fie recunoscute ca fiind indispensabile în orice program de dezvoltare a sportului.

Manifestul european privind tineretul și sportul

Articolul 1

I. Societatea, în cooperare cu toți partenerii interesați are datoria de a le oferi tinerilor ocazii care să facă posibilă realizarea acestui obiectiv. În acest scop:

A. Autoritățile publice împreună cu organizațiile sportive interesate au sarcina de a conduce elaborarea și promovarea unei politici sportive pentru tineret.

B. Autoritățile publice trebuie să contribuie, la toate nivelurile, la crearea acestor posibilități, printr-un cadru legislativ sau regulamentar adecvat, susținere financiară, amenajare de instalații sportive sau cu ajutorul tuturor celorlalte măsuri adecvate.

Articolul 3

Accesibilitatea.

Practicarea sportului are scopul de a promova în special:

- dezvoltarea mentală, fizică și socială;**
- înțelegerea valorilor morale și ale spiritului sportiv, ale disciplinei și regulilor;**
- respectul față de sine și față de ceilalți, inclusiv față de grupurile minoritare;**
- învățarea spiritului de toleranță și de răspundere (prin asumarea, de exemplu, a sarcinilor legate de organizare), elemente esențiale în viața unei societăți democratice;**
- dobândirea stăpânirii de sine, dezvoltarea amorului propriu și a realizării personale;**
- dobândirea unui mod sănătos de viață.**

În Articolul 5 al Manifestului european privind Tineretul și Sportul, în direcția unei angajări durabile, se specifică: Dacă vrem ca tinerii să se angajeze progresiv și durabil în practicarea unei activități fizice sau sportive va fi nevoie atât de concursul altor parteneri sociali și particulari, cât și de implicarea puterilor publice.

Cluburile și asociațiile sportive, inclusiv instituțiile sportive școlare au un rol cheie, care constă pe de o parte în furnizarea de ocazii pentru ca tinerii să-și poată îmbunătăți performanțele prin participarea la antrenamente și competiții, iar pe de altă, în încurajarea tinerilor în practica sportivă de durată.

Carta olimpică

Carta reprezintă:

-„numele dat unor acte și documente oficiale, destinate a consemna unele obligații și drepturi fundamentale ale unor categorii sociale și a servi drept constituție pentru domeniul respectiv de activitate”;

- „actul internațional care stă la baza unei organizații internaționale” (Carta Organizației Națiunilor Unite, Carta Olimpică).

Termenul de cartă este împrumutat din legislația Evului Mediu. Etimologia cuvântului provine din latinescul: ”charta” , ulterior fiind preluat și de limba franceză sub forma: „charte”.

Principiile fundamentale ale Cartei Olimpice sunt :

-„Olimpismul modern a fost conceput de baronul Pierre de Coubertin, la inițiativa căruia, în Iunie 1894, s-a reunit Congresul Internațional Athletic de la Paris. La 23 iunie 1894 s-a constituit Comitetul Internațional Olimpic (C.I.O)”;

-„Scopul Olimpismului este o filosofie a vieții, care înalță și combină într-un ansamblu echilibrat calitățile corpului, voinței și spiritului. Asociind sportul culturii și educației, Olimpismul se dorește creatorul unui stil de viață bazat pe bucuria aflată în efort, pe valoarea educativă a bunului exemplu și respectul principiilor fundamentale universale”;

-„Scopul Olimpismului este să pună sportul pretutindeni în slujba dezvoltării armonioase a omului, în vederea încurajării stabilirii unei societăți pașnice, preocupate de păstrarea demnității umane”;

-„Mișcarea Olimpică are ca scop contribuția la clădirea unei lumi pașnice și mai bune, educând tineretul prin mijlocirea sportului practicat fără discriminare de nici un fel și în spiritul olimpic care cere o înțelegere reciprocă, prietenie, solidaritate și fair-play”;

-„Activitatea Mișcării Olimpice este permanentă și universală. Aceasta își atinge punctul său culminant cu ocazia întrunirii sportivilor lumii într-un festival al sportului care este reprezentat de Jocurile Olimpice”;

-„Carta Olimpică constituie codificarea Principiilor fundamentale, a Regulilor și Textelor de aplicare, adoptate de C.I.O. Aceasta generează organizarea și funcționarea Mișcării Olimpice și fixează condițiile celebrării Jocurilor Olimpice”.

Uniunea Europeană

Sistemul politic al Uniunii Europene este definit într-o serie de tratate. Ultimul dintre aceste tratate este **Tratatul de la Lisabona**. Tratatul actual și viitoare stabilesc pentru politica Uniunii Europene o serie de instituții. Sistemul politic rezultat din aceste acte reflectă prin structura sa principiul democratic al separării puterilor în stat în puterea legislativă, executivă și juridică, iar în ce privește procesul legislativ urmărește principiile subsidiarității și proporționalității.

În prezent, Uniunea are 27 de membri, dintre care șase membri fondatori (**din 1958**): Belgia, Franța, Germania, Italia, Luxemburg și Olanda.

Alte 21 state au aderat succesiv:

1973: Danemarca, Irlanda, Regatul Unit al Britaniei;

1981: Grecia;

1986: Portugalia, Spania;

1995: Austria, Finlanda, Suedia;

2004: Cipru, Estonia, Letonia, Lituania, Malta, Polonia, Cehia, Slovacia, Slovenia, Ungaria;

2007: Bulgaria, România.

În prezent, ponderea asociației, care poartă denumirea de Uniunea Europeană, în economia și comerțul mondial este evidentă. Afirmația este susținută și de datele comparative din punct de vedere al populației, între principalele puteri din economia mondială, Uniunea Europeană, S.U.A. și Japonia. Astfel: Uniunea Europeană are 372 milioane de locuitori, S.U.A. – 261 milioane locuitori și Japonia – 125 milioane locuitori.

Aderarea la Uniunea Europeană necesită adoptarea unor măsuri în plan național de natură legislativă și economică, prin care să răspundă următoarelor criterii și cerințe:

- stabilirea instituțiilor statului de drept;
- existența și funcționarea economiei de piață;
- capacitatea de a face față presiunilor pieței financiare externe;
- capacitatea asumării obligațiilor comunitare;
- alinieră și armonizarea legislației cu legislația comunitară. Organismele și instituțiile care

Consiliul Miniștrilor – este organul strategic al UE care are 15 membri și se întrunește de două ori pe an. Din Consiliu fac parte, ca reprezentanți ai țărilor membre, primii miniștrii;

Comisia europeană – reprezintă puterea executivă a uniunii și are 20 de membri. Comisia are dreptul de a iniția reglementări, discută și avizează cererile de aderare la uniune și este apărătorul tratatelor adoptate;

Parlamentul european este puterea politică a UE, care are 626 membri, aleși din 5 în 5 ani, în aceeași zi în toate țările membre. Limita maximă a membrilor Parlamentului European a fost stabilită la cifra de 700, care se distribuie între țările UE. Parlamentul are următoarele competențe:

putere politică:

- alege și numește Comisia Europeană;
- avizează lărgirea Comisiei Europene;
- cenzurează conducerea Comisiei Europene.

putere legislativă:

- formulează opinii la propunerile Comisiei Europene;
- aprobă, amendează sau refuză deciziile Comisiei Europene;
- în unele cazuri împarte puterea cu Comisia Europeană.

putere bugetară:

- aprobă bugetul UE;
- aprobă modificările la bugetul UE.

Uniunea Europeană și sportul

Uniunea europeană, în ansamblul ei, ca și fiecare țară membră în parte, consideră sportul ca o parte a culturii și civilizației, acordând acestuia atenția, importanța și susținerea necesară.

Sub egida UE a fost creat Forumul Sportiv European, cu rolul de consultare, informare și schimb de experiență între țările membre.

Reglementările UE, cu impact deosebit în sport, se referă la:

- mișcarea liberă a persoanelor, produselor și banilor;**
- libertatea de stabilire, exersare a profesiei și de a-și oferi serviciile;**
- recunoașterea reciprocă a diplomelor.**

Privitor la recunoașterea diplomelor, reglementările UE prevăd următoarele criterii: se compară modul de obținere a calificării (durata, programa); sistemul de verificare a cunoștințelor; procedura astfel concepută se aplică numai în cazurile în care se dorește salarizarea în baza țărilor europene în propria legislație și în practica sportului. Soluții practice, în acest sens, considerăm că ar fi:

-traducerea și punerea la dispoziția tuturor nivelurilor manageriale în sport a documentelor respective;

-includerea în legislația și normele de nivel național, sectorial și regional a prevederilor acestor reglementări;

-precizarea rolului statului în susținerea și în complementaritatea creșterii sectorului

-benevol, privat în organizarea și susținerea sportului;

-asigurarea funcționării autonome, un cadru legislativ adecvat a organizațiilor sportive;

-creșterea rolului autorităților publice regionale și locale în susținerea sportului ca o

componentă a vieții comunităților respective;

-sporirea ponderii fondurilor pentru sport din resurse private, fără diminuarea aportului statului, prin creșterea contribuției agenților economici, a consumatorilor de sport practicanți sau spectatori, loterie, publicitate, manifestații sportive.

**Vă mulțumesc
pentru atenție !**